

Duhovna misel - 29. jan. 2023

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

4. nedelja med letom

Bogoslužje nam da v premislek blagre, ki odprejo znameniti govor „gori“. Jezus v tem svojem oznanilu ubere posebno pot: začne z izreko »blagor«, se pravi srečni; nadaljuje s pogojem, da bi to postali; in obljubo. Razlog za blagor, se pravi za srečo, ni v postavljenem potencialu, primer »ubogi v duhu«, »žalostni«, »lačni pravice«, »preganjani«. V obljubi, ki sledi, da bi to sprejeli z vero kot Božji dar. Tu se tista nevšečnost izkusi v meri spreobrnjenja, Ni nam blagor, če se nismo spreobrnili, tako da cenimo in živimo Božje darove.

Ustavim se pri prvem blagru: »Blagor ubogim v duhu, ker nijih nebeško kraljestvo« . Ubog v duhu je tisti, ki je sprejel občutke in razumevanje tistih ubogih, ki se v svojem stanju ne upirajo, marveč znajo biti preblagi, odprtvi za Božjo milost. Sreča ubogih – ubogih v duhu – ima razsežnost: glede na dobrine in glede na Boga. Glede na dobrine, materialne dobrine to uboštvo v duhu pomeni zmernost: ni nujno ampak zmožnost, da uživamo v bistvu, da delimo; zmožnost, da v duhu znova občudujemo dobro v stvareh, ne da bi se pri tem obtežili s srečo, s pohlepne požrešnosti. Več kot imam, več hočem imeti. To ubija dušo. Moški ali ženska, ki tako ravna “več kot imam, več hočem imeti” – je srečna in ne bosta doseгла srečo. Pred Bogom velja hvala in zahvala, svet blagoslov in da se na njegovem začetku nahaja stvariteljska ljubezen. Očeta. A velja tudi odprtost do Njega, vdanošč njegovemu gospodarju. Gospod, On je Velik, nisem jaz velik, ker imam toliko stvari! On je hotel svet za vse ljudi in ga je hotel, da bodo ljudje srečni.

Ubog v duhu je kristjan, ki se ne zanaša nase, na materialno bogatstvo, ki ne vztraja trdovratno na lastnem prepričanju, ampak spoštljivo se z veseljem podvrže sklepom drugih. Ko bi v naših skupnostih bilo več ubogih v duhu, bi bilo manj razdvojenosti, nasprotovanj in prepirev. Ponižnost je kakor ljubezen bistvena krepost za sožitje v krščanskih skupnostih. Ubogi v tem evangeljskem pomenu so tisti, ki imajo zato nebeško kraljestvo in kažejo, da se to v kali vnaprej razodeva v blagor.

Tvit papeža Frančiška

Bog je postal otrok in potem je dopustil, da so ga na križ. **V tisti slabotnosti se je pokazala Božja vsemogočnost.**

V odpuščanju vedno deluje Božja vsemogočnost. Hkrati je v spreobrnjenju in mir naj bodo darovi tega božiča. - Dio ha lasciato il bambino e poi si è lasciato inchiodare sulla croce. In quella debilità ha manifestato l'onnipotenza di Dio. Nel perdono opera sempre l'onnipotenza di Dio. La gratitudine, la conversione e la pace siano allora i doni di Natale (22. 12. 2022).

Na praznik Boga, ki postane otrok, pomislimo na ukrajinski narod, ki zelo trpijo zaradi te tako nečloveške vojne. Pomislimo na narod, ki je brez potrebnega za preživetje. In molimo skupaj Gospoda, ki je že jima čim prej prinesel mir (21. 12.).

Sv. Duh nas naredi sposobne, da priznamo Božje očetovstvo, nežnega in čutečega Očeta, ki nas ljubi, ki nas je vedno ljubil. To doživimo, se srce sprosti in prenehajo dvomi in strahovi. Tej ljubavi more nič upreti (20. 12.).